

ролята си: създаде българска църква и условия за отслабване на православието и елинизма въ империята.

Но „Македония“ не е била доволна, че всичкото внимание на интелигенция и народъ е погълнато всецъл отъ черковнитѣ борби. Това прѣчело на развитието на образоването и книжнината. Тя иска църковниятъ въпросъ да се изостави малко на по-заденъ планъ и да се почне агитация за откриването на много нови училища и читалища. Само по този начинъ ще се подготви българскиятъ народъ да отстоява лесно на гръцкия денационализаторски напоръ. Пѣтътъ, по който трѣба да се върви биъ следниятъ:

„1-во, съ пълна енергия да отрастимъ и да развиемъ своето частно образование — всяка община въ свойъ си крѣгъ.

2-ро, на основата на частните образователни кругове да повдигнемъ съ крѣпка воля общото Българско образование.

Естествено е да ся повдигне отදълно зетото народно просвѣщение колкото е възможно по-горѣ, па тогазъ и да ся разпростири до колкото вече ся може.

И тъй трѣба да работимъ за двѣ велики цѣльти. — За висше и за обще просвѣщение“. (бр. 33, г. I. 1867).

Само когато българскиятъ народъ престане да посещава гръцките училища и слѣпо да подражава гръцката книжнина, а си създаде собствени, щѣль да се освободи отъ гръцкото влияние и щѣль да разбере смисъла на свободата и законите.

„Когато ся научимъ да познавамъ правата си, когато разберемъ голѣмитѣ начала на свободата и нравствеността, когато напоимъ сърдцето си съ благородни чувства,... само тогазъ ще имами наистинѣ право и свобода,... тогава ще влѣземъ и ще вървимъ по-голѣмиятъ пѣтъ на цивилизацијата . . . Всички прочее да ся подигнемъ противъ общийтъ тойзи върълъ неприятель — невежеството“... (бр. 12, г. III. 1869).

Къмъ 1869 г. „Македония“ отбелязва съ известно задоволство апатията у нѣкои срѣди къмъ църковните борби и обрѣщане по-голѣмо внимание на образоването, изразяващо се въ отваряне на повече училища и читалища. Този обратъ се означава като новъ етапъ въ културното развитие на българитѣ. Въ връзка съ образоването се разглеждатъ въпроси изъ областта на филологията, историята и др.

Успоредно съ дветѣ голѣми проблеми — черковна и образователна, „Македония“ се занимава и съ политически проблеми въ Балканите и Европа. На първо място се разглежда източниятъ въпросъ, панславизътъ и Русия. Представя се като несъстоятелно опасението на нѣкои европейски сили, че при разрешението на източния въпросъ